

धन्यराश्यादौ लि० प्रत्येन क्रीतम् ठञ् । ७ प्रत्येन क्रीते
लि० स्त्रियां ङीप् । प्रत्यस्य निमित्तं संबोधो उच्यते
वा ठञ् । प्रत्यस्य ननिमित्तं संबोधो १० उच्यते वा ।
प्राह पु० प्रकर्षेण आहति यदोऽस्म । अतोपदेजे यद्व्या० ।
प्राह उ० प्रारब्धोऽङ्गः प्रा० च० कृत्वा० चक्रादेयः चत्पञ्च ।
लिङ्गाविमक्तदिनस्य पूर्वभागे १ पूर्वाह्णे अमरः । प्रकटन-
चर्यत् तिष्ठ० अच्यवी० । २ प्रकटदिनयुते अच्य० ।
प्राज्ञेतेन लि० प्राज्ञे भवः क्यु लट् च निषेदन्तसम् । पूर्वा-
ह्णमने स्त्रियां ङीप् ।
प्राज्ञेतरा(मा)म् अच्य० अतिशयेन प्राज्ञे तरप् तमप् वा
प्राज्ञे चकालेत्यादिना सप्तम्या अच्युक् । अच्यन्मप्रातःकाले
उच्यते ।
प्रिय लि० पीयाति पी-तण्ये क । १ भर्त्तरि पत्नौ अमरः
२ भाव्यायां स्त्री । ३ प्रियके लङ्गभेदे पु० स्त्री जटा० ४ अङ्गि-
नाभोपधौ ५ हृद्यो लि० मेदि० । ६ जीवकौषघ्नो राजनि० ।
प्रियवट लि० प्रियं वदति वट-चत् चप् । १ प्रियकरवादिनि
अपरमाणिचि । २ चोचरे शग्वर्गभेदे पु० यद्व्या० वदेर-
नःस्त्रवादिनात् निवसुवरेति ननुक्तयद्व्यकलनं प्राप्ता-
दिकमेव । ३ भवि भवेत्यमरः प्रियंवदा० इ० र० उक्ते
वाद्यचारपादके ४ अन्तोभेदे स्त्री । ५ यज्ञान्वाचरुचरी-
भेदे स्त्री यज्ञ० उच्यते ।
प्रियक उ० प्रिय+कार्णे क संज्ञाकं कन् वा । १ पीतवा-
लके (पियावाक) २ नीचे ३ चित्तवृत्ते ४ अमरे ५ प्रियकौ
६ हृद्यो मेदि० । ७ भाराकृत्वे चत्पञ्चनहणे राजनि० ।
८ अन्ताहचरभेदे ना० य० ९ अ० । नवायत्वं विदा०
अच्य० । प्रियक चित्तवृत्तापत्ते उ० स्त्री० ।
प्रियकृत् लि० प्रियं करोति कृ-कृप् लट् । १ प्रियकारिणि
श्विण्यो पु० “प्रियकृत् प्रीतिवर्द्धनः” विष्णुच० ।
प्रियकुर लि० प्रियं करोति कृ-कृप् लृट् । १ प्रियकारिणि
श्वेतकण्ठवाच्यां २ हृद्योवन्त्याम् ३ अच्यन्मवावाच
रयो राजनि० गौरा० ङीप् ।
प्रियकुरस्य लि० अप्रियं प्रियं करोत्यनेन क-करणे क्यु नृ ।
अपियस्य प्रियतापरवचनधने ।
प्रियकृत् स्त्री प्रिय+कृप्-कृ लि० लृट् च । १ प्रियतापत्ते उच्यते
अमरः “प्रियकृः प्रीतवा तिलका वृषराणिचपित्तकृत् ।
रत्नादियोनोर्गन्धर्वका ददाकृत्तरापका । युक्त्वाङ्-
विमोहज्जो तदनुगन्धर्वका । तत्कृत् मधुरं कृत्
रवमात्रं प्रीतकृत् । विपन्नाङ्गानवकृत् संघादि

अफपित्तजित् भावप० “प्रियकृत्तिलकारम्” इति वृष-
प्रणाममन्त्रः । २ राजिकायां राजनि० श्विण्योऽङ्ग ४ कृत्
(वाङ्मनी) धान्ये मेदि० ५ कृत्क्यां धरणिः । [अमरः ।
प्रियजन पु० कर्म० । १ हृद्यो जने । २ प्रीतभावानुमिते उच्यते-
प्रियजीव उ० प्रियो जीवो यश्चिन् । अतोनाकृत्वे राजनि० ।
प्रियतम उ० अतिशयेन प्रियः तमप् । १ मयूरशिखाहणे
२ अतिप्रिये लि० यद्व्य० ।
प्रियता स्त्री प्रियस्य भावः तच् । १ अहो २ प्रेमनि अमरः ।
तत् । प्रियत्व तत्पार्थे न० यद्व्य० ।
प्रियतोषस्य लि० प्रियं तोषयति तृच-णिच् क्यु । १ प्रिय-
लोषकारके “नारीशदौ स्त्रहस्तेन धारयेत् जवनीपरि ।
क्षान्पायीङ्करः कामो कामयेत् प्रियतोषस्य” इति मङ्ग-
युक्ते २ रतिव्यभेदे ।
प्रियदत्ता स्त्री दीवमानपृथिव्याम् “नामास्याः प्रियदत्तेति
गुह्यं देव्याः वनातनम् । दाने वाऽप्यत्र वाऽऽदाने ना-
मास्याः प्रथमं द्विवम् । य एतां विदुषे दद्यात् पृथिवीं
पृथिवीपतिः । पृथिव्यामेतदिदं न राज्ञा राख्यमितो
व्रजेत्” भा० चतु० ६२ अ० ।
प्रियदर्शन उ० प्रियं दर्शनमस्य । १ श्रीरिकाहणे २ शुक्लने
च जटा० ३ उदय्यो लि० । [हेमच० ।
प्रियप्रायस् न० प्रियस्य प्रायः वाङ्मयं वच । प्रियवाक्ये
प्रियप्रेप्सु लि० ७ त० । दराचोद्युक्ते जटा० । [प्रिये लि० ।
प्रियमधु पु० प्रियं मधु मद्यं वक्ष । १ वकरामे हेमच० २ मद्य-
प्रियमाल्यातुलेपन लि० प्रियं माल्यातुलेपनं च यस्याः ।
१ माल्यातुलेपनप्रिये २ अन्ताहचरभेदे पु० भा० य० ९ अ० ।
प्रियमेध पु० १ अजमीठस्य पुत्रभेदे “अजमीठस्य पुत्राः क्युः
प्रियमेधादयो दिजाः” भाग० ६।१।१७ अ० । २ यज्ञो-
पेते अग्निभेदे क० १।१७।१८ भा० ।
प्रियश्वविष्णु लि० अ० प्रियः प्रियो भवति भू-कर्त्तरि श्विण्युच् ।
अप्रिये प्रिये भवतिरि । अच्युक्त्वा प्रियस्यावृत्तं तत्पार्थे लि० ।
प्रियरूप लि० प्रियं रूपमस्य । १ हृद्यो रूपे । तस्य भावः मनोज्ञा०
वुञ् । प्रियरूपक तस्य भावे न० । कर्म० । २ हृद्यो रूपे न० ।
प्रियवचन लि० प्रियं वचनं वेद्यकवचनं वा यस्याः । १ प्रियवा-
दिनि वेद्यकोक्तवाक्ये भक्तिपति श्रोगिनि राजनि० ।
कर्म० । २ हृद्यो वाक्ये न० ।
प्रियवर्णी स्त्री प्रियो वर्णो यस्याः गौरा० ङीप् । प्रियकौ
जटाधरः । [वतायाचु ।
प्रियवल्ली स्त्री निवर्तनं । १ प्रियकौ राजनि० २ हृद्यायं